

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลของการวิจัยมุ่งศึกษาสภาพความเป็นอยู่ของผู้ใช้แรงงาน และปัญหาที่เกี่ยวกับที่พักอาศัยของผู้ใช้แรงงาน รวมทั้งแนวคิดในการจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้ประกอบการ เพื่อจะได้นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อเป็นแนวทางในการจัดหาที่พักอาศัยของลูกจ้างแรงงานในเขตอุตสาหกรรมของเอกชน ดังจะเสนอผลการวิเคราะห์จากข้อมูลที่ได้มาเป็น 3 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 สภาพความเป็นอยู่ของผู้ใช้แรงงาน และปัญหาเกี่ยวกับที่พักอาศัยที่อยู่ในปัจจุบันและความคิดเห็นต่อเรื่องการจัดหาที่พักอาศัย

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับที่พักอาศัยของผู้ประกอบการ

ตอนที่ 3 แนวทางในการจัดหาที่อยู่อาศัยให้กับแรงงานในนิคมอุตสาหกรรม

ตอนที่ 1 สภาพความเป็นอยู่ของผู้ใช้แรงงาน และปัญหาเกี่ยวกับที่พักอาศัยที่อยู่ในปัจจุบัน และความคิดเห็นต่อเรื่องการจัดหาที่พักอาศัย

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างของลูกจ้างแรงงาน จำนวน 332 คน ดังตารางและรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงเพศของผู้ใช้แรงงาน

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	60	18.1
หญิง	272	81.9
รวม	332	100.0

ผู้ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 81.9 ที่เหลือเป็นเพศชาย ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 18.1 ซึ่งกลุ่มผู้ผลิตอุปกรณ์ไฟฟ้า มีความต้องการแรงงานผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย

ตารางที่ 4.2 แสดงช่วงอายุของผู้ใช้แรงงาน

อายุ (ปี)	จำนวน	ร้อยละ
18-21	145	43.7
22-25	144	43.4
26 ปีขึ้นไป	43	12.9
รวม	332	100.0

อายุของกลุ่มตัวอย่างถูกจ้างแรงงานส่วนใหญ่ จะมีช่วงอายุ 18-21 ปี คิดเป็นร้อยละ 43.7 รองลงมาได้แก่ ช่วงอายุ 22-25 ปี และ 26 ปีขึ้นไป ตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 43.4 และ 12.9 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 แสดงสถานภาพของผู้ใช้แรงงาน

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
โสด	262	78.9
สมรส	70	21.1
รวม	332	100.0

สถานภาพสมรสของกลุ่มตัวอย่างถูกจ้างแรงงานส่วนใหญ่เป็นคนโสด รองลงมา คือ สมรสแล้ว คิดเป็นร้อยละ 78.9 และ 21.1 ตามลำดับ ซึ่งหมายความว่า ผู้ประกอบการต้องการคนโสด ในการทำงานมากกว่าคนที่สมรสแล้ว เพราะยังไม่มีภาระผูกพันต่าง ๆ ในครอบครัวมากเท่ากับแรงงานที่สมรสแล้วซึ่งแรงงานที่สมรสแล้วจะมีบุตร อยู่ที่ 1-2 คน เป็นอย่างมาก

ตารางที่ 4.4 แสดงระดับการศึกษาผู้ใช้แรงงาน

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา (ป.1-ป.๓)	2	0.6
มัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1-ม.3)	2	0.6
มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4-ม.๖)	270	81.3
อาชีวศึกษา (ปวช.-ปวส.)	58	17.5
รวม	332	100.0

ระดับการศึกษา ของกลุ่มตัวอย่างของลูกจ้างแรงงานส่วนใหญ่จะจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย คือ ม.4-ม.6 คิดเป็นร้อยละ 81.3 รองลงมาเป็นระดับอาชีวศึกษา คือ (ปวช.-ปวส.) คิดเป็นร้อยละ 17.5 รองลงมา คือ ประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 0.6 และร้อยละ 0.6 ตามลำดับ ซึ่งส่วนใหญ่ จะรับผู้จบการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งนี้เพราะลักษณะของงานที่ทำการผู้ที่มีการศึกษาในระดับกลาง

ตารางที่ 4.5 แสดงประเภทของพนักงานของผู้ใช้แรงงาน

ประเภทพนักงาน	จำนวน	ร้อยละ
พนักงานรายวัน	64	19.3
พนักงานรายเดือน	251	75.6
พนักงานเป็นผลัดหรือกะ	17	5.1
รวม	332	100.0

ประเภทของพนักงานกลุ่มตัวอย่างลูกจ้างแรงงานเป็นพนักงานรายเดือน จำนวน 251 คน คิดเป็นร้อยละ 75.6 รองลงมาเป็นพนักงานรายวัน คิดเป็นร้อยละ 19.3 รองลงมาเป็นพนักงานเป็นผลัดหรือกะ คิดเป็นร้อยละ 5.1

ตารางที่ 4.6 แสดงภูมิสำเนาเดิมของผู้ตอบแบบสอบถาม

ภูมิสำเนาเดิม	จำนวน	ร้อยละ
กรุงเทพมหานคร	38	11.4
ภาคอีสาน	182	54.8
ภาคตะวันออก	11	3.3
ภาคเหนือ	77	23.2
ภาคใต้	4	1.2
ภาคกลาง	20	6.0
รวม	332	100.0

ภูมิสำเนาเดิม กลุ่มตัวอย่างของถูกจ้างแรงงานส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่มาจากภาคอีสาน คิดเป็นร้อยละ 54.8 รองลงมาเป็นภาคเหนือ คิดเป็นร้อยละ 23.2 รองลงมาเป็นกรุงเทพฯ คิดเป็นร้อยละ 11.4 ภาคกลางคิดเป็นร้อยละ 6 ภาคตะวันออก คิดเป็นร้อยละ 3.3 และภาคใต้ คิดเป็นร้อยละ 1.2 ตามลำดับ ซึ่งผู้จ้างแรงงานส่วนใหญ่จะอยู่ที่ภาคอีสาน ซึ่งเป็นภาคที่มีประชากรเข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมเป็นจำนวนมาก

ตารางที่ 4.7 แสดงระยะเวลาการทำงานของผู้ใช้แรงงาน

ระยะเวลา (ปี)	จำนวน	ร้อยละ
1	112	33.6
2	56	16.8
3	45	13.5
4	32	9.6
5	33	9.9
6	24	7.2
7	17	5.5
7 ปี ขึ้นไป	13	3.9
รวม	332	100.0

ระยะเวลาการทำงาน ของกลุ่มลูกจ้างแรงงาน ส่วนใหญ่จะมีระยะเวลาการทำงาน 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.6 รองลงมาเป็น 2 ปี คิดเป็นร้อยละ 16.8 รองลงมาเป็น 3 ปี คิดเป็นร้อยละ 13.8 ตามลำดับ ซึ่งผู้ใช้แรงงานส่วนใหญ่จะทำงานอยู่ไม่นาน ซึ่งระยะเวลาที่เข้ามาทำงานเวลาเพียง 1 ปี

ตารางที่ 4.8 แสดงรายได้ต่อเดือนของผู้ใช้แรงงาน

รายได้ (บาท)	จำนวน	ร้อยละ
3,001-5,000	205	61.7
5,001-7,000	106	31.9
7,001-9,000	19	5.7
9,001-11,000	1	0.3
11,001-13,000	1	0.3
มากกว่า 13,001	0	0
รวม	332	100.0

รายได้ กลุ่มตัวอย่างลูกจ้างแรงงานส่วนใหญ่มีรายได้ประจำต่อเดือนระหว่าง 3,001-5,000 บาท รองลงมา ได้แก่ ช่วงรายได้ระหว่าง 5,001-7,000 บาท และ 7,001-9,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 61.7, 31.9 และ 5.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 แสดงรายได้พิเศษของผู้ใช้แรงงาน

รายได้ทำงานล่วงเวลา(บาท)	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 1,000 บาท	63	19.0
1,001-2,000 บาท	175	52.6
2,001-3,000 บาท	73	22.0
3,001 บาทขึ้นไป	9	2.7
ไม่มีรายได้	12	3.6
รวม	332	100.0

รายได้พิเศษ (ต่อเดือน) กลุ่มตัวอย่างถูกจ้างแรงงาน ที่มีรายได้พิเศษอยู่ในช่วง 1,001-2,000 บาท มีจำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 52.6 รองลงมา คือ 2,001-3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 22 และไม่มีรายได้ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.6 ตามลำดับ การทำงานของแต่ละเดือนจะทำงานช่วงเวลาเฉลี่ยแล้วเป็นจำนวน 15 วันต่อเดือน การทำงานแต่ละวันที่ทำงานช่วงเวลาเฉลี่ยแล้วจะใช้เวลาทำงาน 3 ชั่วโมงต่อวัน ค่าทำงานช่วงเวลาต่อชั่วโมง โดยเฉลี่ยแล้วทำงานชั่วโมงละ 28 บาท ต่อชั่วโมง

ตารางที่ 4.10 แสดงรายจ่ายในแต่ละเดือนของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายจ่าย (บาท)	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 2,000 บาท	18	5.4
2,001-4,000 บาท	118	35.5
4,001-6,000 บาท	134	40.4
6,001- 8,000 บาท	49	14.7
8,001 บาทขึ้นไป	8	2.4
รวม	327	98.5

หมายเหตุ ไม่ตอบ 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5

รายจ่ายในแต่ละเดือน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายอยู่ระหว่าง 4,001-6,000 บาท รองลงมา คือ 2,001-4,000 บาท และ 6,001-8,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 40.4, 35.5 และ 14.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 แสดงเงินเก็บออมในแต่ละเดือนของผู้ใช้แรงงาน

เงินเก็บออม (บาท)	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มี	163	49.1
ต่ำกว่า 1,000 บาท	61	18.4
1,001-3,000 บาท	95	28.6
3,001 บาท ขึ้นไป	13	3.9
รวม	332	100.0

การเก็บเงินออม (ต่อเดือน) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีการเก็บออมเงิน รองลงมา 1,001-3,000 บาท ต่ำกว่า 1,000 บาท และ 3,001 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 49.1 , 28.6 18.4 และ 3.9 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.12 แสดงการเก็บเงินออมไว้ทำอะไร

เก็บเงินออมไว้	จำนวน	ร้อยละ
ส่งกลับบ้าน	182	54.8
ซื้อบ้านและที่ดิน	20	6.0
ทำธุรกิจ	38	11.4
เพื่อบุตร	40	12.0
เล่นแชร์	3	0.9
อื่น ๆ	49	14.8
รวม	332	100.0

หมายเหตุ อื่น ๆ เก็บไว้ซื้อรถ, เอาเงินไปเที่ยว

ประเภทของการเก็บออมกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ส่งเงินกลับบ้าน รองลงมา คือ อื่น ๆ แล้วออมเพื่อบุตร, ทำธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 54.8, 14.8 และ 12.0 ตามลำดับ ถ้ามีรายได้ของลูกจ้างแรงงานไม่เพียงพอ ลูกจ้างส่วนใหญ่จะขอยืมจากเพื่อนร่วมงาน รองลงมา กู้ยืมจากญาติพี่น้อง และนำของไปจำนำ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.13 แสดงที่พักอาศัยที่อยู่ในปัจจุบันของผู้ใช้แรงงาน

ประเภทที่พักอาศัย	จำนวน	ร้อยละ
บ้านไม้ชั้นเดียว	16	4.8
ห้องแถวไม้ชั้นเดียว	7	2.1
ห้องแถวอิฐชั้นเดียว	27	8.1
บ้านครึ่งตึกครึ่งไม้	30	9.0
ห้องแถวอิฐ 2 ชั้น	92	27.7
บ้านไม้ 2 ชั้น	11	3.3
อาคารพาณิชย์หรือตึกแถว	68	20.5
แฟลตหรืออพาร์ทเมนต์	78	23.5
คอนโดมิเนียม	3	0.9
รวม	332	100.0

กลุ่มถูกจ้างแรงงานส่วนใหญ่จะพักอาศัยอยู่ใน ห้องแถวอิฐ 2 ชั้น จำนวน 92 คน คิดเป็น ร้อยละ 27.7 รองลงมาเป็นแฟลต หรือ อพาร์ทเมนต์ จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5 รองลงมา อาคารพาณิชย์หรือตึกแถว จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 20.5 รองลงมา บ้านครึ่งตึกครึ่งไม้ จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 9 รองลงมา ห้องแถวอิฐชั้นเดียว 27 คิดเป็นร้อยละ 8.1 รองลงมา บ้านชั้นเดียว จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.8 รองลงมาบ้านไม้ 2 ชั้น จำนวน 11 คน คิดเป็น ร้อยละ 3.3 และ ห้องแถวไม้ชั้นเดียว, คอนโดมิเนียม จำนวน 7 และ 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.1 และ 0.9 ตามลำดับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.14 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับภูมิภาค

ภูมิภาค \ เพศ	กรุงเทพฯ	อีสาน	ตะวันออก	เหนือ	ใต้	กลาง	รวม
ชาย	1.8(6)	9.6(3)	0.6(2)	4.2(14)	0.6(2)	1.2(4)	18.1(60)
หญิง	9.6(32)	45.2(150)	2.7(9)	19.0(63)	0.6(2)	4.8(16)	81.9(272)
รวม	11.4(38)	54.8(182)	3.3(11)	23.2(77)	1.2(4)	5.1(20)	100.0(332)

ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับภูมิภาคเดิม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงซึ่งอยู่ภาคอีสาน จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 45.2 รองลงมาเป็นเพศชายที่อยู่ภาคอีสาน คิดเป็นร้อยละ 9.6 ผู้แรงงานหญิง จะได้เข้าทำงานมากกว่าแรงงานชาย อาจจะมาจากแรงงานหญิงมีความละเอียดและปราณีคในการทำงานมากกว่า

ตารางที่ 4.15 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับภูมิภาค

ภูมิภาค \ อายุ	กรุงเทพฯ	อีสาน	ตะวันออก	เหนือ	ใต้	กลาง	รวม
18-21 ปี	2.1(7)	26.5(88)	0.9(3)	12.7(42)	0.3(1)	0.9(4)	43.7(145)
22-25 ปี	6.6(22)	22.9(76)	2.1(7)	8.4(28)	0.3(1)	2.7(10)	43.4(144)
26 ปี ขึ้นไป	2.7(9)	5.4(18)	0.3(1)	2.1(7)	0.6(2)	1.5(6)	13.0(43)
รวม	11.4(38)	54.8(182)	3.3(11)	23.2(77)	1.2(4)	5.1(20)	100.0(332)

ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับภูมิภาคเดิม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะมีอายุระหว่าง 18-21 ปี ซึ่งมาจากภาคอีสาน รองลงมาอายุ 22-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.5 และ 22.9 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.16 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับภูมิภาค

ภูมิภาคการศึกษา	กรุงเทพฯ	อีสาน	ตะวันออก	เหนือ	ใต้	กลาง	รวม
ประถมศึกษา		0.6(2)					0.6(2)
มัธยมศึกษา		0.6(2)					0.6(2)
มัธยมศึกษาตอนปลาย	8.4(28)	43.7(145)	3.3(11)	20.2(67)	0.9(3)	4.2(16)	81.3(270)
อาชีวศึกษา	3.0(10)	9.9(33)		3.0(10)	0.3(1)	0.9(4)	17.5(58)
รวม	11.4(38)	54.8(182)	3.3(11)	23.2(77)	1.2(4)	5.1(20)	100.0(332)

ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับภูมิภาค กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะมีระดับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และส่วนใหญ่อยู่ในภาคอีสาน รองลงมาเป็นภาคเหนือ คิดเป็นร้อยละ 43.7 และ 20.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.17 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ประจำกับรายได้พิเศษ

รายได้พิเศษ	ต่ำกว่า 1,000	1,001-2,000	2,001-3,000	3,001 ขึ้นไป	ไม่มีรายได้	รวม
รายได้ประจำ						
3,001-5,000	13.6(45)	34.6(115)	11.1(37)	0.6(2)	1.8(6)	61.7(205)
5,001-7,000	5.1(17)	16.3(54)	8.7(29)	0.9(3)	0.9(3)	31.9(106)
7,001-9,000	0.9(3)	1.5(5)	2.1(7)	0.9(3)	0.3(1)	5.7(19)
9,001-11,000	.	.	.	0.3(1)	.	0.3(1)
11,001-13,000	.	0.3(1)	.	.	.	0.3(1)
มากกว่า 13,001
รวม	19.6(65)	52.7(175)	22.0(73)	2.7(9)	3.0(10)	100.0(332)

ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ประจำกับรายได้พิเศษ กลุ่มตัวอย่างผู้ใช้แรงงานจะมีรายได้ประจำระหว่าง 5,001-7,000 บาท และมีรายได้พิเศษอยู่ในช่วง 1,001-2,000 ซึ่งเมื่อรวมกันแล้วรายได้ต่อเดือนจะอยู่ที่ 7,000 บาท ลงมา

ตารางที่ 4.18 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ประจำเดือนกับรายจ่ายของผู้ใช้แรงงาน

รายจ่าย รายได้ประจำ	ต่ำกว่า 2,000	2,001-4,000	4,001-6,000	6,001-8,000	8,001 ขึ้นไป	รวม
3,001-5,000	4.8(16)	28.3(94)	22.3(74)	4.8(16)	-	60.2(200)
5,001-7,000	0.6(2)	6.6(22)	16.3(54)	7.8(26)	0.6(2)	31.9(106)
7,001-9,000	-	0.6(2)	1.2(4)	2.1(7)	1.8(6)	5.7(19)
9,001-11,000	-	-	0.3(1)	-	-	0.3(1)
11,001-13,000	-	-	0.3(1)	-	-	0.3(1)
มากกว่า 13,001	-	-	-	-	-	-
รวม	5.4(18)	35.5(118)	40.4(134)	14.8(49)	2.4(8)	98.5(327)

หมายเหตุ มีจำนวน 5 คน ที่ไม่ตอบคิดเป็น 1.5 เปอร์เซ็นต์

ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ประจำเดือนกับรายจ่าย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้อยู่ระหว่าง 3,001-5,000 บาท แล้วมีรายจ่ายต่อเดือนอยู่ระหว่าง 2,001-4,000 บาท

ตารางที่ 4.19 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ประจำเดือนกับเงินออม

เงินออม รายได้ประจำ	ไม่มีเก็บ	ต่ำกว่า 1,000	1,001-3,000	3,001 ขึ้นไป	รวม
3,001-5,000	38.9(12)	16.0(53)	1.5(5)	5.4(18)	61.7(205)
5,001-7,000	17.2(57)	11.7(39)	2.1(7)	0.9(3)	31.9(106)
7,001-9,000	4.2(14)	0.6(2)	0.3(1)	0.6(2)	5.7(19)
9,001-11,000	-	0.3(1)	-	-	0.3(1)
11,001-13,000	0.3(1)	-	-	-	0.3(1)
มากกว่า 13,001	-	-	-	-	-
รวม	60.5(201)	28.6(95)	3.9(13)	6.9(23)	100.0(332)

ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ประจำกับเงินออม ซึ่งส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างจะไม่มีเก็บเงินออม ถ้ามีเก็บก็จะมีต่ำกว่า 1,000 บาท

ตารางที่ 4.20 แสดงที่พักอาศัยของผู้ใช้แรงงานอยู่เป็นของใคร

ที่พักอาศัยอยู่เป็นของใคร	จำนวน	ร้อยละ
เจ้าของโรงงานเช่าเอกชน	4	1.2
เอกชนเช่าให้	296	89.2
บ้านที่ดินของตนเอง	5	1.5
พ่อแม่หรือญาติพี่น้อง	27	8.1
รวม	332	100.0

ที่พักอาศัยที่ถูกจ้างแรงงานพักอาศัยอยู่ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะเป็นเอกชนให้เช่า จำนวน 296 คน คิดเป็นร้อยละ 89.2 รองลงมาจะเป็นบ้านพ่อแม่หรือญาติพี่น้อง จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 8.1 บ้านที่ดินของตนเอง 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 และเจ้าของโรงงานเช่าเอกชน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.21 แสดงความพึงพอใจต่อที่พักอาศัย

ความพึงพอใจต่อที่พัก	ไม่คิดเลย	ไม่คิด	พอใช้	ดี	ดีมาก
ความแข็งแรงของที่พักอาศัย	1.2(4)	0.9(3)	24.7(82)	57.2(190)	16.0(53)
ขนาดพื้นที่ของที่พักอาศัย	1.5(5)	6.6(22)	43.7(145)	38.3(127)	9.9(33)
การถ่ายเทอากาศ	3.9(13)	11.1(37)	38.0(126)	33.1(110)	13.9(46)
ห้องน้ำและห้องส้วม	2.1(7)	7.2(24)	41.9(139)	38.6(128)	10.2(34)

ความพึงพอใจต่อที่พักอาศัยของผู้ใช้แรงงานที่อาศัยอยู่ ให้ความสำคัญต่อความแข็งแรงของที่พักอาศัยมากที่สุด ส่วนขนาดพื้นที่ของที่พักอาศัยให้อันดับพอใช้ ส่วนการถ่ายเทอากาศให้พอใช้ และห้องน้ำและห้องส้วมก็ให้พอดี ทำให้ทราบว่าถูกจ้างแรงงานต้องการความแข็งแรงของที่พักอาศัยมากกว่าเรื่องอื่น

ตารางที่ 4.22 แสดงลักษณะสภาพแวดล้อมของที่พักอาศัยรวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ

ลักษณะสภาพแวดล้อม	ไม่มีเลย	ไม่มี	พอใช้	ดี	ดีมาก
-ขนาดของถนนหรือทางเดินเข้าที่พัก	8.1(27)	12.7(42)	43.7(145)	30.4(101)	5.1(17)
-ระบบระบายน้ำหรือระบบป้องกันน้ำท่วม	15.1(50)	28.9(96)	32.2(107)	21.1(70)	2.7(9)
-ระบบไฟฟ้า	0.9(3)	4.5(15)	32.8(109)	56.0(186)	5.7(19)
-ระบบน้ำกินน้ำใช้	3.3(11)	10.5(35)	43.1(143)	38.6(128)	4.5(15)
-ระบบกำจัดขยะ	7.5(25)	19.6(65)	44.0(146)	26.8(89)	2.1(7)
-ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	6.0(20)	15.7(52)	43.4(144)	29.2(97)	5.7(19)
-ลักษณะความเป็นอยู่ของชุมชน	3.9(13)	8.7(29)	48.5(161)	34.3(114)	4.5(15)

ลักษณะของสภาพแวดล้อมที่ถูกจ้างแรงงานพักอยู่ต่อขนาดของถนนหรือทางเดินเข้าที่พักให้ความสำคัญเพียงพอใช้ ระบบระบายน้ำ หรือระบบป้องกันน้ำท่วมให้พอใช้ ระบบไฟฟ้าดี ระบบน้ำกินน้ำใช้พอใช้ ระบบกำจัดขยะพอใช้ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินพอใช้ ลักษณะความเป็นอยู่ของชุมชนพอใช้

ตารางที่ 4.23 แสดงระยะทางในการเดินทางมาทำงาน

ระยะทาง (กิโลเมตร)	จำนวน	ร้อยละ
1-20	272	81.93
21-40	24	7.23
41 ขึ้นไป	36	10.84
รวม	332	100.00

กลุ่มตัวอย่างของผู้ใช้แรงงานส่วนใหญ่จะอยู่บริเวณรอบ ๆ โรงงาน ซึ่งระยะทางส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 1-20 กม. จำนวน 272 คน คิดเป็นร้อยละ 81.93 รองลงมาระยะทาง 41 กม. ขึ้นไป จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 10.84 และระยะทาง 21-40 กม. คิดเป็นร้อยละ 7.23 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.24 แสดงระยะเวลาในการเดินทางมาทำงาน

ระยะทาง (นาที)	จำนวน	ร้อยละ
30 นาทีลงมา	259	78.01
31-60 นาที	57	17.17
61 นาทีขึ้นไป	16	4.82
รวม	332	100.00

กลุ่มตัวอย่างของลูกจ้างแรงงานส่วนใหญ่จะใช้เวลาในการเดินทางประมาณ 30 นาทีลงมา จำนวน 259 คน คิดเป็นร้อยละ 78.01 รองลงมา ระยะเวลา 31-60 นาที จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 17.17 และระยะเวลา 61 นาทีขึ้นไป จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.82 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.25 แสดงถึงลักษณะการเดินทางของผู้ใช้แรงงาน

ลักษณะการเดินทาง	จำนวน	ร้อยละ
1. เดิน	-	-
2. พาหนะผู้ประกอบการ	284	85.54
3. พาหนะส่วนตัว	39	11.75
4. รถรับจ้างสาธารณะ	5	1.51
5. รถรับจ้าง รับ-ส่งประจำ	4	1.20
6. อื่น ๆ	-	-
รวม	332	100.00

กลุ่มตัวอย่างลูกจ้างแรงงานส่วนใหญ่จะเดินทางด้วยยานพาหนะของผู้ประกอบการซึ่งมีลูกจ้างแรงงานจำนวน 284 คน คิดเป็นร้อยละ 85.54 รองลงมาพาหนะส่วนตัว ได้แก่ รถจักรยานและรถจักรยานยนต์ จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 11.75 รองลงมา รถรับจ้างสาธารณะ เช่น รถแท็กซี่ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.51 และลูกจ้างแรงงาน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.20 จะขึ้นรถรับจ้างรับส่งประจำ เช่น รถสองแถว

กลุ่มตัวอย่างถูกจ้างแรงงานส่วนใหญ่ จะประสบกับปัญหาทางสังคมที่เกิดขึ้นอยู่ในชุมชนที่พักอาศัยอยู่ด้วยปัญหาหลัก ๆ ที่เป็นปัญหาในชุมชนดังนี้

- ปัญหาด้านโจรสลัด การลักขโมย จี้ปล้นทรัพย์สิน เนื่องจากที่อยู่อาศัยของถูกจ้างแรงงานส่วนใหญ่ จะอยู่ภายในชุมชนที่แออัด ทำให้ยังมีปัญหาด้านการลักขโมยอยู่ตลอดเวลา เนื่องจากถูกจ้างแรงงานไม่อยู่ในตอนกลางวัน หรือทำงานเข้าพลัดตอนกลางคืน
 - ปัญหาด้านอุบัติเหตุ เนื่องจากภายในนิคมอุตสาหกรรมนวนคร มีถนนกว้าง และมีรถจักรยานยนต์ จำนวนมาก ทำให้เกิดอุบัติเหตุบนท้องถนนบ่อยครั้ง เนื่องจากรถจักรยานยนต์ ขับเร็ว และภายในนิคมฯ จะไม่มีสัญญาณไฟอยู่ในโครงการ ทำให้ปี ๆ หนึ่งมีผู้ได้รับบาดเจ็บและตาย
 - ปัญหาด้านการทะเลาะวิวาทชกต่อย เนื่องจากที่อยู่อาศัยของถูกจ้างแรงงานเป็นแหล่งของชุมชนแออัด ซึ่งมีผู้คนหลายประเภท จึงมีเรื่องทะเลาะวิวาท กันบ้างเป็นครั้งคราว แต่ก็จะมีปัญหานี้อยู่ ทำให้ถูกจ้างแรงงานบางคน ต้องย้ายออกจากที่พักเพราะเรื่องทะเลาะวิวาท
 - ปัญหาด้านการมั่วสุมเล่นการพนัน ภายในที่พักจะมีการเล่นการพนันกันบ้าง แต่ก็ไม่มีมากนัก เนื่องจากถูกจ้างแรงงาน จะเล่นก็ต่อเมื่อมีเวลาว่างหรือวันหยุด ของถูกจ้างแรงงาน
 - ปัญหาด้านการมั่วสุมเสพยาเสพติด ซึ่งภายในที่พักจะมีผู้ติดยาเสพติดอยู่บ้าง ซึ่งส่วนใหญ่ จะเป็นเด็กที่ติดยาประเภทสารระเหยหรือกัญชา แต่ปัญหาด้านยาเสพติด จะไม่รุนแรงมากนัก
 - ปัญหาด้านอาชญากรรมทางเพศ เช่น ข่มขืนผู้หญิง แต่ที่พักส่วนใหญ่จะไม่ค่อยมีปัญหาเนื่องจาก ภายในที่พักจะมีความคุ้นเคยและรู้จักกันดีพอสมควร จึงไม่มีเท่าไรนัก
- ปัญหาที่ได้พูดมานี้ ส่วนใหญ่ก็จะเกิดขึ้นกับทุก ๆ ชุมชนที่มีถูกจ้างแรงงานอาศัยอยู่ ซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้นจะเหมือนกับหลาย ๆ ชุมชน ขึ้นอยู่กับความรุนแรงปัญหาว่ามีมากหรือน้อยเพียงใด

สถาบันวิจัยประชากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.26 แสดงความคิดเห็นดำโรงงานได้จัดที่พักอาศัยให้ผู้ใช้แรงงาน

ลักษณะความต้องการ	ร้อยละ
- คิดค่าเช่าในราคาที่เหมาะสมกับสภาพของที่พักอาศัย	16.3(54)
- หักค่าเช่าจากค่าจ้างบางส่วน และโรงงานรับภาระบางส่วน	14.5(48)
- ที่พักอาศัยจะต้องถูกสุขลักษณะและมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	62.7(208)
- กฎระเบียบของที่พักอาศัยมีไม่มากเกินไป	4.8(16)
- อื่น ๆ	1.8(6)

หมายเหตุ อื่น ๆ หมายถึง ให้อยู่ฟรี เสียแต่ค่าน้ำค่าไฟ

ผู้ใช้แรงงานส่วนใหญ่ให้ความสำคัญ ถ้าผู้ประกอบการได้จัดที่พักอาศัยให้โดยที่ที่พักอาศัยจะต้องถูกสุขลักษณะ และมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินจำนวน 208 คน คิดเป็นร้อยละ 62.7 ส่วนคิดค่าเช่าในราคาที่เหมาะสมกับสภาพของที่พักอาศัย จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 16.3 หักค่าเช่าจากค่าจ้างบางส่วน และโรงงานรับภาระบางส่วน จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 และอื่น ๆ คือให้อยู่ฟรีโดยเสียแต่ค่าน้ำค่าไฟ 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8 ตามลำดับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.27 แสดงการตัดสินใจเข้าทำงานถ้าโรงงานจัดหาที่พักอาศัยได้

การตัดสินใจเรื่องการเข้าทำงาน	จำนวน	ร้อยละ
มีความจำเป็น		
- ประหยัดค่าใช้จ่ายต่าง ๆ	239	72.0
- มีความมั่นคงและมีความปลอดภัย	42	12.7
- ได้พักอาศัยร่วมกับเพื่อนร่วมงาน	5	1.5
- ช่วยทำให้เป็นคนมีระเบียบวินัย	8	2.4
ไม่มีความจำเป็น		
- ต้องหางานทำอยู่แล้ว	7	2.1
- มีญาติหรือเพื่อนทำงานที่โรงงานอยู่แล้ว	-	-
- มีที่พักอาศัยหรือเช่าบ้านอยู่แล้ว	8	2.4
- ต้องการความเป็นอิสระ	23	6.9
รวม	332	100.0

ถูกจ้างแรงงานส่วนใหญ่ให้การตัดสินใจเข้าทำงานในโรงงาน ถ้าโรงงานจัดหาที่พักอาศัยให้ โดยให้เหตุผลว่าจะเป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ได้ 239 คน คิดเป็นร้อยละ 72 รองลงมา 42 คน คิดเป็นร้อยละ 12.7 ช่วยทำให้เป็นคนมีระเบียบวินัย 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.4 และพักอาศัยร่วมกับเพื่อนร่วมงาน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.4 โดยที่ถูกจ้างแรงงานว่าไม่มีความจำเป็นในการตัดสินใจเข้าทำงาน โดยตอบว่าต้องการความเป็นอิสระ 23 คน คิดเป็นร้อยละ 6.9 รองลงมา มีที่พักอาศัยหรือเช่าบ้านอยู่แล้ว 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.4 และต้องหางานทำอยู่แล้ว 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.1 ตามลำดับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.28 แสดงความสำคัญของปัญหาที่พักอาศัยที่ประสบอยู่ 5 อันดับ

ความสำคัญของปัญหาที่พักอาศัย	จำนวน	ร้อยละ
1. ค่าเช่าที่พักอาศัย	81(332)	24.4(100)
2. ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	78(332)	23.5(100)
3. ขนาดและสภาพของที่พักอาศัย	54(332)	16.3(100)
4. ระบบระบายน้ำหรือการป้องกันน้ำท่วม	51(332)	15.4(100)
5. ระบบไฟฟ้า น้ำประปา	40(332)	12.0(100)

ปัญหาที่ผู้ใช้แรงงานประสบอยู่ปัญหาที่มีมากที่สุด เป็นเรื่องของค่าเช่าที่พักอาศัย จะมาเป็นอันดับแรก ; รองลงมาจะเป็นเรื่องความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ขนาดและสภาพของที่พักอาศัยต่อมาเป็นระบบระบายน้ำ หรือการป้องกันน้ำท่วม ระบบไฟฟ้า น้ำประปา ส่วนที่พักอาศัยของลูกจ้างแรงงาน จะมีขนาด 12 ตารางเมตร ส่วนค่าเช่าจะอยู่ในราคา 1,500 บาท ต่อเดือน การอยู่รวมกันลูกจ้างแรงงานจะอยู่กันที่ประมาณ 2 คน ค่าน้ำค่าไฟจะอยู่ที่ 300 บาทต่อเดือน ซึ่งลูกจ้างแรงงานจะอยู่เพียงนอนแล้วก็ไปทำงานต่อ จึงมีค่าใช้จ่ายไม่มากนัก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.29 แสดงความสนใจในการซื้อที่อยู่อาศัย

ความสนใจในการซื้อที่อยู่อาศัย	จำนวน	ร้อยละ
สนใจ		
- มีเงินเดือน หรือรายได้สูงขึ้น	109	32.8
- อยู่ใกล้ที่ทำงาน	6	1.8
- อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี ถูกสุขลักษณะ	32	9.6
- มีความปลอดภัย	7	2.1
- ราคาถูกกว่าบ้านจัดสรรที่ขายทั่วไป	30	9.0
ไม่สนใจ		
- มีที่พักอาศัยอยู่แล้ว	31	9.3
- ไม่มีเงินพอที่จะซื้อ	42	12.7
- จะกลับไปอยู่ที่บ้านเกิด	47	14.2
- อยู่คนเดียวยังไม่มีการบวช	4	1.2
- อยู่ชั่วคราว	24	7.2
รวม	332	100.0

จากกลุ่มตัวอย่างถูกจ้างแรงงาน 184 คน สนใจที่จะซื้อที่อยู่อาศัย ถ้ามีเงินเดือนและมีรายได้สูงขึ้น 109 คน คิดเป็นร้อยละ 59.23 อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดีถูกสุขลักษณะ 32 คน คิดเป็นร้อยละ 17.39 ราคาถูกกว่าบ้านจัดสรรที่ขายทั่วไป 30 คน คิดเป็นร้อยละ 16.30 มีความปลอดภัย 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3.80 อยู่ใกล้ที่ทำงาน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 3.26 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มตัวอย่างถูกจ้างแรงงานที่ไม่สนใจมี 148 คน ไม่สนใจ เพราะจะกลับไปอยู่ที่บ้านเกิด 47 คน คิดเป็นร้อยละ 31.75 ไม่มีเงินพอที่จะซื้อ 42 คน คิดเป็นร้อยละ 28.37 มีที่พักอาศัยอยู่แล้ว 31 คน คิดเป็นร้อยละ 20.94 อยู่ชั่วคราว 24 คน คิดเป็นร้อยละ 16.21 และอยู่คนเดียวยังไม่มีการบวช 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.70 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.30 แสดงความเหมาะสมของที่อยู่อาศัยในอนาคค

ที่อยู่อาศัยในอนาคต	จำนวน	ร้อยละ
ห้องในแฟลต	10	3.0
ห้องแบ่งให้เช่าในตึกแถว	2	0.6
บ้านเรือนแถวชั้นเดียว	4	1.2
บ้านเรือนแถว 2 ชั้น	45	13.6
บ้านเดี่ยวชั้นเดียว	220	66.3
อื่น ๆ	51	15.4
รวม	332	100.0

หมายเหตุ อื่น ๆ หมายถึง บ้านเดี่ยว 2 ชั้น คอนโดมิเนียม

จากกลุ่มตัวอย่างถูกจ้างแรงงานส่วนใหญ่ มีความสนใจที่จะซื้อบ้านเดี่ยวชั้นเดียว 220 คน คิดเป็นร้อยละ 66.3 รองลงมา อื่น ๆ ได้แก่ บ้านเดี่ยว 2 ชั้น คอนโดมิเนียม 51 คน คิดเป็นร้อยละ 15.4 บ้านเรือนแถว 2 ชั้น 45 คน คิดเป็นร้อยละ 13.6 ห้องในแฟลต 10 คน คิดเป็นร้อยละ 3 บ้านเรือนแถวชั้นเดียว 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.2 ห้องแบ่งให้เช่าในตึกแถว 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.6 ตามลำดับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.31 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ประจำเดือนกับที่อยู่อาศัยในอนาคค

ที่อยู่ในอนาคต รายได้ประจำ	มฟตค	ห้องแบ่งเช่า	ห้องแถว ชั้นเดียว	ห้องแถว 2 ชั้น	บ้านเดี่ยว ชั้นเดียว	อื่น ๆ	รวม
3,001-5,000	1.8(6)	0.6(2)	0.3(1)	7.8(26)	43.1(143)	7.5(25)	61.1(203)
5,001-7,000	1.2(4)	.	0.9(3)	4.2(14)	19.9(66)	5.7(19)	31.9(106)
7,001-9,000	.	.	.	1.2(4)	3.3(1)	1.2(4)	5.7(19)
9,001-11,000	.	.	.	0.3(1)	.	.	0.3(1)
11,001-13,000
มากกว่า 13,001	0.3(1)	0.3(1)
รวม	3.0(10)	0.6(2)	1.2(4)	13.6(45)	66.3(220)	14.8(49)	99.4(330)

หมายเหตุ ไม่มีคนตอบ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.6 อื่น ๆ หมายถึง คอนโดมิเนียม บ้านเดี่ยว 2 ชั้น

กลุ่มตัวอย่างลูกจ้างแรงงานจะเลือกบ้านเดี่ยวชั้นเดียวมาอันดับแรก เนื่องจากรายได้ที่ได้รับสามารถที่จะผ่อนชำระค่าเช่าได้ด้วยความต้องการที่จะซื้อจริง ๆ จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 43.1 ซึ่งฐานเงินเดือนจะอยู่ที่ 3,001-5,000 บาท ส่วนลูกจ้างแรงงานที่มีฐานเงินเดือนอยู่ที่ 5,001-7,000 มีจำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 19.9 และ 7,001-9,000 มี 11 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3 ตามลำดับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับที่พักอาศัยของผู้ประกอบการ

1. ข้อมูลเบื้องต้นจากกลุ่มตัวอย่าง 50 โรงงาน ได้แก่ ตำแหน่งงาน ขนาดโรงงาน จำนวนแรงงาน ระยะเวลาเปิดทำการ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.32 แสดงตำแหน่งหน้าที่การงานของผู้ประกอบการ

ตำแหน่ง	จำนวน	ร้อยละ
เจ้าของโรงงาน	-	-
ผู้บริหาร	8	16
ผู้จัดการฝ่ายบุคคล	29	58
อื่น ๆ	13	26
รวม	50	100

กลุ่มตัวอย่างของผู้ประกอบการส่วนใหญ่ที่ตอบจะเป็นผู้จัดการฝ่ายบุคคล จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 58 รองลงมาอื่น ๆ หมายถึง ผู้จัดการฝ่ายบัญชี ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายบุคคล จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 26 ผู้บริหาร จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 16 ตามลำดับ ส่วนเจ้าของโรงงานจะไม่ได้ตอบแบบสอบถามเนื่องจากติดการะต่าง ๆ จึงให้ผู้ได้บังคับบัญชาตอบแทน

ตารางที่ 4.33 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับแรงงานที่มีอยู่ในโรงงาน

จำนวนแรงงาน	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 100	14	28
101 - 500	24	48
501 - 1,000	9	18
1,001 ขึ้นไป	3	6
รวม	50	100

กลุ่มตัวอย่างของผู้ประกอบการส่วนใหญ่ 24 โรงงานจะมีแรงงานอยู่ระหว่าง 101-500 คน คิดเป็นร้อยละ 48 รองลงมาน้อยกว่า 100 จำนวน 14 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 28 ส่วน 501-1,000 จำนวน 9 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 18 และ 1,001 ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 6 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.34 แสดงพื้นที่ทั้งหมดในโรงงาน

พื้นที่ (ไร่)	จำนวน	ร้อยละ
1 - 20	41	82
21 - 40	3	6
41 - 60	3	6
61 ไร่ ขึ้นไป	3	6
รวม	50	100

กลุ่มตัวอย่างของผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีขนาดโรงงานอยู่ระหว่าง 1-20 ไร่ จำนวน 41 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 82 รองลงมา 21-40 ไร่ จำนวน 3 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 6 41-60 ไร่ จำนวน 3 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 6 61 ไร่ขึ้นไป จำนวน 3 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 6 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.35 แสดงระยะเวลาที่เปิดดำเนินการ

ระยะเวลา	จำนวน	ร้อยละ
1-5 ปี	3	6
6-10 ปี	30	60
11 ปี ขึ้นไป	17	34
รวม	50	100

กลุ่มตัวอย่างของผู้ประกอบการส่วนใหญ่จะดำเนินการมาเป็นระยะเวลาช่วง 6-10 ปี มีจำนวน 30 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 60 รองลงมา 11 ปี ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 34 และ 1-5 ปี 3 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 6 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.36 แสดงจำนวนวันทำงานตามปกติ

วันทำงาน(วัน)	จำนวน	ร้อยละ
5 วัน	8	16
5 วัน ครึ่ง	7	14
6 วัน	35	70
รวม	50	100

จากกลุ่มตัวอย่างของผู้ประกอบการส่วนใหญ่จะเปิดทำการ 6 วัน จำนวน 35 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 70 รองลงมา 5 วัน จำนวน 8 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 16 และ 5 วัน ครึ่ง จำนวน 7 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 14 ตามลำดับ จะเห็นได้ว่าการทำงานส่วนใหญ่จะทำ 6 วัน ต่ออาทิตย์ ทำให้ลูกจ้างแรงงานมีเวลาในการหยุดงานเพียง 1 วัน จึงมีเวลาในการทำงานล่วงเวลาได้ตลอด

ตารางที่ 4.37 แสดงระบบการทำงานเป็นผลัดหรือเป็นกะ

ระบบการทำงานเป็นผลัด	จำนวน	ร้อยละ
มี		
- ตลอดปี	15	30(48.38)
- เป็นบางฤดูกาล	4	8(38.70)
- เป็นบางหน่วยงาน	12	24(12.90)
ไม่มี	19	38(0.02)
รวม	50	100

กลุ่มตัวอย่างของผู้ประกอบการส่วนใหญ่ จำนวน 31 โรงงาน จะมีการทำงานเป็นผลัดเป็นกะ โดยมีการทำงานตลอดปี จำนวน 15 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 48.38 รองลงมา ทำงานเป็นบางหน่วยงาน จำนวน 12 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 38.70 และ ทำงานเป็นบางฤดูกาล จำนวน 4 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 12.90 ตามลำดับ ส่วนโรงงานที่ไม่มีการทำงานเป็นผลัดเป็นกะ จำนวน 19 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 38 จากทั้งหมด

ตารางที่ 4.38 แสดงถึงสวัสดิการที่มีในโรงงาน

สวัสดิการ	มี	ไม่มี
- ค่ารักษาพยาบาล	80(40)	20(10)
- ค่าอาหาร	70(35)	30(15)
- ด้านการศึกษา เช่น ส่งเรียนต่อ	24(12)	76(38)
- ด้านทันตนาการ เช่น จัดฟันเทียม	72(36)	28(14)
- ค่าที่พักอาศัย	22(11)	78(39)
- ค่าพาหนะ	74(37)	26(13)
- ค่าเครื่องแต่งกาย	88(44)	12(6)
- เงินช่วยเหลือเมื่อถึงแก่กรรม	70(35)	30(15)
- อื่น ๆ	16(8)	84(42)

จากกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการ จะให้สวัสดิการต่าง ๆ ที่มีหรือไม่มีเลข ดังรายละเอียด ดังนี้

- สวัสดิการด้านเครื่องแต่งกาย ผู้ประกอบการ จำนวน 44 โรงงาน มีสวัสดิการด้านเครื่องแต่งกาย คิดเป็นร้อยละ 88 และไม่มีสวัสดิการด้านเครื่องแต่งกาย จำนวน 6 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 12 จากกลุ่มตัวอย่าง 50 ตัวอย่าง เนื่องจากสวัสดิการ ด้านเครื่องแต่งกายมีมากที่สุด ในสวัสดิการด้านอื่น ก็เพราะจะเป็นระเบียบเรียบร้อยในการทำงาน และยังบอกถึงตำแหน่งของพนักงาน แต่ละระดับที่ทำงานอยู่ในโรงงานนั้น ๆ

- สวัสดิการด้านค่ารักษาพยาบาล ผู้ประกอบการจำนวน 35 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 70 มีสวัสดิการด้านค่ารักษาพยาบาล จำนวน 15 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 30 ไม่มีสวัสดิการด้านค่ารักษาพยาบาล สวัสดิการด้านค่ารักษาพยาบาลส่วนใหญ่ผู้ประกอบการ จะทำประกันอุบัติเหตุให้กับลูกจ้างแรงงานโดยจะมีโรงพยาบาลอยู่ในนิคมอุตสาหกรรมนวนคร คือ โรงพยาบาลนวนคร และยังมีประกันสังคมอยู่อีกด้วย

- สวัสดิการด้านการศึกษา ผู้ประกอบการ จำนวน 38 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 78 ไม่มีสวัสดิการด้านการศึกษา ผู้ประกอบการจำนวน 12 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 24 มีสวัสดิการด้านการศึกษา เนื่องจากลูกจ้างแรงงานส่วนใหญ่จะไม่ค่อยมีเวลาในการศึกษาต่อเนื่องจากทำงานเป็นผลิตหรือกะ

- ศวัสดิการด้านสันตนาการ ผู้ประกอบการ จำนวน 36 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 72 มีสวัสดิการด้านสันตนาการ ผู้ประกอบการ จำนวน 14 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 28 ไม่มีสวัสดิการด้านสันตนาการ ที่ไม่มีสวัสดิการเนื่องจาก โรงงานเป็นโรงงานขนาดเล็ก และยังเปิดดำเนินการมาไม่นาน ยังไม่มีเงินทุนมากพอ

- ศวัสดิการด้านที่พักอาศัย ผู้ประกอบการจำนวน 39 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 78 ไม่มีสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัย ผู้ประกอบการ จำนวน 11 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 22 มีสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัย เนื่องจากสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยที่ผู้ประกอบการมีให้จะเป็นเฉพาะหัวหน้าคนงาน แต่ส่วนใหญ่ที่มีจะเป็นแค่แนะนำให้ลูกจ้างแรงงานไปพักร่วมกับกลุ่มลูกจ้างแรงงานที่พักอยู่ก่อนแล้ว โดยจะได้คู่กุญแจกันที่พักส่วนใหญ่จะเป็นบ้านก่ออิฐ 2 ชั้น (ทาวเฮ้าส์) และจะเป็นห้องแบ่งให้เช่า ซึ่งมีห้องน้ำและห้องนอนเดียวกัน และลูกจ้างบางคนก็จะอยู่เป็นห้องแบ่งเช่า ลักษณะจะเป็นตึกแถว จะมีประตูด้านหน้าและด้านหลังและมีอิฐระบายนอกอากาศเท่านั้น จะไม่มีหน้าต่าง เนื่องจากห้องมีขนาดเล็ก และจะใช้น้ำที่ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด ส่วนผู้ประกอบการ ที่ไม่มีสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัย เนื่องจากมีสวัสดิการด้านยานพาหนะหรือมีรถรับส่งอยู่แล้ว จึงไม่มีความจำเป็นที่จะมีสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัย

- ศวัสดิการด้านอาหาร ผู้ประกอบการจำนวน 35 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 70 มีสวัสดิการด้านอาหาร ผู้ประกอบการจำนวน 15 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 30 ไม่มีสวัสดิการด้านอาหาร เนื่องจากสวัสดิการด้านอาหารจะทำให้พนักงาน มีค่าใช้จ่ายลดน้อยลงของผู้ประกอบการ จะมีให้โดยคิดในราคาที่ถูกลงกว่า จึงเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้ลูกจ้างแรงงาน ลดภาระไปได้อีกส่วนหนึ่ง

- ศวัสดิการด้านยานพาหนะ ผู้ประกอบการ จำนวน 37 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 74 มีสวัสดิการรถรับส่ง ผู้ประกอบการ จำนวน 13 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 26 ไม่มีสวัสดิการด้านยานพาหนะ เนื่องจากโรงงานที่ไม่มีเป็นโรงงานที่มีจำนวนคนงานไม่มาก และยังเป็นภาระด้านมีสวัสดิการรถรับส่ง

- ศวัสดิการเงินช่วยเหลือเมื่อถึงแก่กรรม ผู้ประกอบการ จำนวน 35 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 70 มีเงินช่วยเหลือเมื่อถึงแก่กรรม ผู้ประกอบการ จำนวน 15 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 30 ไม่มีเงินช่วยเหลือเมื่อถึงแก่กรรม เนื่องจากยังไม่มีเงินกองทุนนี้ เพราะโรงงานเปิดกิจการมาได้ไม่นาน

ตารางที่ 4.39 แสดงการจัดที่อยู่อาศัยให้ลูกจ้างแรงงานหรือไม่

การจัดที่อยู่อาศัยให้ลูกจ้างแรงงาน	จำนวน	ร้อยละ
มีโดยจัด		
- เฉพาะแรงงานหญิง	-	-
- เฉพาะแรงงานต่างด้าว	-	-
- เฉพาะแรงงานประจำ	1	10.0
- เฉพาะระดับหัวหน้างาน	6	60.0
- แรงงานทุกคน	3	30.0
รวม	10	100.0
ไม่มีเพราะ		
- แรงงานอยู่ใกล้โรงงาน	6	15
- แรงงานไม่ได้ทำงานเป็นผลัด	3	7.5
- มีสวัสดิการรถรับ-ส่ง	21	52.5
- พนักงานมีจำนวนมาก	-	-
- ให้เงินเดือนแรงงานสูง	1	2.5
- ต้องใช้เงินลงทุนสูง	9	22.5
รวม	40	100.0

กลุ่มตัวอย่างของผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่ไม่มีที่พักอาศัยให้คนงานเนื่องจากมีสวัสดิการรถรับ-ส่ง จำนวน 21 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 52.5 รองลงมาไม่มี เพราะต้องใช้ค่าใช้จ่ายในการลงทุนสูง จำนวน 9 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 22.5 ไม่มี เพราะแรงงานอยู่ใกล้โรงงาน จำนวน 6 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 15 ไม่มีเพราะโรงงาน ไม่ได้ทำงานเป็นผลัด 3 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 7.5 ไม่มี เพราะให้เงินเดือนแรงงานสูง 1 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 2.5 ส่วนโรงงานที่มีที่พักอาศัยให้แรงงาน เฉพาะระดับหัวหน้างานมี 6 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 60 รองลงมา ให้มีเฉพาะแรงงานทุกคน 3 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 30 และ 1 โรงงานให้มีเฉพาะแรงงานประจำ คิดเป็นร้อยละ 10 ตามลำดับ

ความคิดเห็นของผู้ประกอบการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย ว่ามีความจำเป็นกับทางโรงงานหรือไม่ จากกลุ่มตัวอย่าง 16 โรงงาน เห็นว่ามีความจำเป็น คิดเป็นร้อยละ 32 ให้ความสำคัญมากที่สุดเกี่ยวกับเรื่องแรงงาน ส่วนใหญ่มาจากต่างจังหวัด และไม่มีที่พักอาศัย รองลงมาเรื่องจะได้สะดวกในการทำงานช่วงเวลา รองลงมา คือ จะได้สะดวกในการสร้างระเบียบวินัยให้กับลูกจ้างแรงงาน สะดวกในการวางแผนในการผลิต และทำให้ลูกจ้างเกิดความผูกพัน กับโรงงานมากขึ้น ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีความจำเป็น จำนวน 34 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 68 ให้ความสำคัญเห็นว่ามิควรพิจารณาเรื่องที่พักอาศัยแล้ว ส่วนรองลงมาถูกจ้างแรงงานพักอาศัยใกล้ ๆ กับบริเวณโรงงานและไม่มีระบบทำงานเป็นผลัดหรือเป็นกะ

ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดหาที่พักอาศัยให้กับลูกจ้างแรงงานจะมีส่วนทำให้ประสิทธิภาพการทำงานสูงขึ้น หรือไม่ โดยกลุ่มตัวอย่าง 30 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 60 ให้ความสำคัญเห็นว่า ถ้ามีที่พักอาศัยแล้วจะทำให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น โดยให้ความสำคัญอันดับแรก คือ แรงงานสามารถทำงานได้เต็มที่ มีเวลาพักผ่อนเต็มที่และไม่เสียเวลาในการเดินทางมาทำงาน รองลงมาการผลิตจะได้ต่อเนื่อง หากขาดแรงงานส่วนใดสามารถเรียกแทนได้ทันทีและไม่เสียเวลารองลง ปัญหาในการขาด ลา มาสาย ของแรงงานมีความรู้สึกผูกพัน กับโรงงานมากขึ้นกว่าเดิมส่วนผู้ประกอบการจำนวน 20 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 40 ให้ความสำคัญเห็นว่าถ้ามีที่พักอาศัยให้กับลูกจ้างแรงงานจะไม่ได้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานสูงขึ้น โดยให้ความสำคัญอันดับแรกว่าขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลและประสิทธิภาพการทำงานมากกว่า รองลงมาถูกจ้างแรงงานสามารถดัดที่ที่พักอาศัยได้บ่อย ทำให้เกิดการเสียเวลาในการทำงาน และมีปัญหามากจะเกิดการมั่วสุม เช่น การพนัน คีฬาสวย ทำให้เกิดความไม่เรียบร้อยในโรงงาน

ถ้ารัฐบาลได้กำหนดว่าถ้าโรงงานมีที่พักอาศัย หรือจัดที่พักอาศัยให้กับลูกจ้างแรงงาน โดยเป็นเงื่อนไขส่วนหนึ่งในการอนุญาตเปิดโรงงาน กลุ่มตัวอย่างของผู้ประกอบการส่วนใหญ่ให้ความสำคัญเห็นว่าขึ้นอยู่กับสภาพที่ตั้งของโรงงาน หากอยู่ใกล้แหล่งชุมชนก็ควรมีการจัดหาที่พักอาศัย แต่ถ้าอยู่ใกล้แหล่งชุมชนก็ไม่ต้องมีความจำเป็น โดยโรงงานอาจจัดที่อยู่อาศัยบางส่วนสำหรับแรงงานที่มาจากต่างจังหวัดและไม่สามารถหาที่พักอาศัยได้เอง โดยมีโรงงาน 27 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 54 รองลงมา คือ การสร้างภาระให้กับโรงงานมากขึ้น และจะทำให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้นจนทำให้โรงงานอยู่ไม่ได้ จำนวน 17 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 34 รองลงมาขึ้นอยู่กับความจำเป็นและลักษณะหรือประเภทของโรงงาน ถ้าโรงงานต้องการแรงงานมากก็ควรจัดหาที่พักให้

แรงงาน จำนวน 5 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 10 และรัฐบาลควรศึกษาสถานภาพและความคิดเห็น
ของแรงงานว่ามีความต้องการที่อยู่อาศัยหรือไม่จำนวน 1 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 2 ตามลำดับ

ความคิดเห็นของผู้ประกอบการ ด้รัฐบาลกำหนดให้โรงงานต้องจัดที่อยู่อาศัยให้ลูกจ้าง
แรงงาน ซึ่งเป็นต้นทุนการผลิตอย่างหนึ่ง ท่านมีความคิดเห็นว่า พยายามลดการใช้แรงงานลงให้
เหลือน้อยที่สุดแล้วใช้เครื่องจักรแทนจำนวน 11 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 22 และให้รับแรงงาน
เฉพาะคนในห้องดินหรือคนอยู่บริเวณที่โรงงานตั้งจำนวน 11 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 22 รองลงมา
ศึกษาความเป็นไปได้ในการลงทุนก่อนตัดสินใจดำเนินการ จำนวน 8 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 16
รองลงมา จัดหาที่พักอาศัยให้กับแรงงาน โดยกำหนดเป็นสวัสดิการของโรงงาน จำนวน 7 โรงงาน
คิดเป็นร้อยละ 14 ต่อมาคงต้องลดค่าจ้างและสวัสดิการลง เพราะโรงงานต้องนำไปเป็นค่าใช้จ่าย
ในด้านที่อยู่อาศัย:จำนวน 6 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 12 ส่วนโรงงานจะจ่ายเป็นเงินทดแทนค่าเช่า
บ้านให้ ตามความสำคัญของตำแหน่งของลูกจ้าง จำนวน 5 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 10 และ
เสนอให้รัฐบาลจ่ายเป็นเงินทดแทนค่าเช่าบ้านให้ตามความสำคัญของตำแหน่งของลูกจ้าง จำนวน 2
โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 4 ตามลำดับ

กลุ่มผู้ประกอบการให้ความคิดเห็นว่าถ้าหากโรงงานต้องจัดหาที่พักอาศัยให้กับลูกจ้าง
แรงงาน ท่านคิดว่าที่พักอาศัยดังกล่าวควรมีรูปแบบและมีทำเลที่ตั้งอย่างไร โดยผู้ประกอบการ
ส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นว่า ควรเป็นอาคารประเภทแฟลตมีความสูง 4-5 ชั้น ขนาดของจำนวน
ห้องประมาณ 100 ห้อง ส่วนทำเลที่ตั้งของที่พักอาศัยควรอยู่บริเวณที่ใกล้กับโรงงาน เพราะจะได้
สะดวกในการเดินทางของลูกจ้างแรงงาน โดยผู้ประกอบการจำนวน 43 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ
86 รองลงมา 7 โรงงาน บอกว่าขึ้นอยู่กับราคาที่ดิน ถ้าราคาที่ดินไม่มีราคาสูงมากนัก ก็สามารถ
หาที่พักอาศัยให้ได้ ผู้ประกอบการให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งเงินทุนในการก่อสร้าง กลุ่ม
ผู้ประกอบการ จำนวน 22 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 44 ให้ใช้เงินของทางโรงงานบางส่วนและกู้ยืม
จากสถาบันการเงินมาใช้บางส่วน รองลงมา 11 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 22 จะใช้เงินลงทุนของ
โรงงานเอง และเท่ากับการกู้ยืมเงินลงทุนจากสถาบันการเงิน ตามลำดับ

การจัดสวัสดิการการเงินผู้ที่อยู่อาศัยของผู้ประกอบการส่วนใหญ่ จะไม่มีสวัสดิการด้านเงินกู้ เพื่อที่อยู่อาศัยโดยผู้ประกอบการ จำนวน 43 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 86 ให้ความคิดเห็นอันดับแรกว่า ไม่มีความจำเป็น เพราะยังไม่เป็นนโยบายด้านที่อยู่อาศัย รองลงมาถูกจ้างแรงงานส่วนใหญ่อยู่ใกล้โรงงานหรือแหล่งงาน รองลงมาโรงงานมีสวัสดิการอื่น ๆ มากอยู่แล้ว และมีการจัดหาที่พักอาศัยให้กับลูกจ้างแรงงานอยู่แล้ว ส่วนโรงงานที่มีสวัสดิการการเงินผู้ที่อยู่อาศัยจำนวน 7 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 14 โดยให้เหตุผลว่าให้กู้เงินจากโรงงานโดยคิดดอกเบี้ยของลูกจ้างแรงงาน

ผู้ประกอบการที่มีการจัดกองทุนเงินสะสม (กองทุนเงินสำรองเลี้ยงชีพ) มีผู้ประกอบการจำนวน 28 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 56 รองลงมาไม่มีการจัดกองทุนเงินสะสมจำนวน 22 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 44 ตามลำดับ ผู้ประกอบการที่มีการจัดกองทุนเงินสะสม โรงงานมีนโยบายนำเงินไปจัดจ่ายเป็นเงินสะสมเมื่อถูกจ้างแรงงานทำงานถึงอายุงานที่กำหนดหรือปลดเกษียณหรือลาออกจากงาน ส่วนโรงงานที่ยังไม่มีกองทุนเงินสะสม ถ้าในอนาคต ถ้ามีก็จะจัดจ่ายเป็นเงินสะสมให้กับลูกจ้างแรงงานเมื่อถึงอายุงานที่กำหนด หรือปลดเกษียณ

ความคิดเห็นของผู้ประกอบการ จำนวน 42 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 89 ไม่จัดที่พักอาศัยให้กับแรงงานในอนาคตด้วยเหตุผลว่า โรงงานได้จัดสวัสดิการด้านรถรับส่งอยู่แล้ว รองลงมาต้องลงทุนมากและจะทำให้ต้นทุนการผลิตสูง ผู้ประกอบการจำนวน 8 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 16 ให้ความคิดเห็นว่าในอนาคต ควรจัดที่พักอาศัยให้กับลูกจ้างแรงงาน เนื่องจากจะได้ช่วยให้แรงงานประหยัดค่าใช้จ่าย และเป็นสวัสดิการแก่ลูกจ้างแรงงาน รองลงมาโรงงานต้องการอาศัยแรงงานจากต่างจังหวัดจำนวนมาก

ผู้ประกอบการที่มีที่พักอาศัยให้กับลูกจ้างแรงงานได้ให้ความคิดเห็นว่าควรมีการจัดสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยให้กับแรงงานด้วยเหตุผลว่าแรงงานไม่มีความสะดวกในการเดินทาง หรือต้องใช้เวลามากในการเดินทางมาทำงาน แล้วแรงงานส่วนใหญ่ก็จะเป็นแรงงานที่มาจากต่างจังหวัดและไม่มีที่พักอาศัย

ผู้ประกอบการที่มีที่พักอาศัยให้กับลูกจ้างแรงงานมีข้อปฏิบัติหรือกฎเกณฑ์สำหรับ
แรงงานที่พักในที่อยู่อาศัยที่โรงงาน โดยแรงงานต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบของที่พักอาศัยเพื่อเป็น
การสร้างระเบียบวินัยให้กับแรงงาน โดยผู้ประกอบการได้จัดหาที่พักอาศัยให้กับลูกจ้างแรงงาน
โดยให้อยู่ภายนอกโรงงาน ที่ที่พักอาศัยส่วนใหญ่ที่ผู้ประกอบการจัดหาไว้ให้ส่วนใหญ่แล้ว
จะเป็นเช่า โดยค่าใช้จ่ายที่ที่พักอาศัย ลูกจ้างแรงงานจะรับภาระในค่าใช้จ่ายบางส่วน ค่าน้ำ-ค่าไฟ
ลูกจ้างต้องรับภาระทั้งหมด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 แนวทางในการจัดหาที่อยู่อาศัยให้กับแรงงานในนิคมอุตสาหกรรม

จากกลุ่มตัวอย่างของลูกจ้างแรงงานและกลุ่มตัวอย่างของผู้ประกอบการจากการตอบแบบสอบถามข้อมูลที่ได้มา ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะแนวทางในการจัดหาที่อยู่อาศัยให้กับลูกจ้างแรงงานในนิคมอุตสาหกรรม ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ผู้ประกอบการสามารถลงทุนก่อสร้างที่พักอาศัยให้กับลูกจ้างแรงงาน โดยผู้ประกอบการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงิน เพราะการกู้ยืมจากสถาบันการเงินจะช่วยแบ่งเบาภาระของทางผู้ประกอบการที่จะลงทุนสูงแล้วเก็บเงินค่าเช่าจากลูกจ้างแรงงาน โดยคิดค่าเช่าให้เหมาะสม คือ ไม่ต้องการกำไรเพียงแต่เป็นการให้สวัสดิการด้านที่อยู่อาศัย โดยจัดสภาพแวดล้อมของที่อยู่อาศัยให้ถูกสุขลักษณะ รวมถึงระบบสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ

2. ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งปัจจุบันมีความสนใจในด้านที่พักอาศัยของผู้มีรายได้น้อย ซึ่งผู้มีรายได้น้อยส่วนใหญ่จะมีคนจำนวนมาก ซึ่งเป็นผู้ที่มีกำลังการซื้อสูง โดยทางผู้ประกอบการสามารถติดต่อร่วมกันกับนักพัฒนาที่ดิน โดยจัดสร้างที่อยู่อาศัย แล้วให้ทางกลุ่มนักพัฒนาที่ดิน คำนวณราคาของสิ่งปลูกสร้างมีราคาที่ถูกลง หรือให้ส่วนลดพิเศษแก่ลูกจ้างที่มีความต้องการจะซื้อ หรือผู้ประกอบการลงทุนซื้อให้แล้วให้ลูกจ้างแรงงานผ่อนกับผู้ประกอบการ

3. ผู้ประกอบการที่มีจำนวนลูกจ้างแรงงานมาก โดยจัดทำโครงการบ้านจัดสรรราคาถูกขายให้กับลูกจ้างแรงงาน โดยการขอรับรองจากสำนักคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน หรือ BOI เป็นนโยบายในการส่งเสริมให้เอกชนจัดทำโครงการบ้านจัดสรรสำหรับผู้มีรายได้น้อย โดยผู้ประกอบการจะได้สิทธิหลายประการ เช่น ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ดำเนินการที่มีบ้านเหลืออยู่ก็สามารถขายให้กับผู้มีรายได้น้อยทั่วไป

การจัดที่อยู่อาศัยให้กับผู้ใช้งานในนิคมอุตสาหกรรม ที่เขียนไว้ทั้ง 3 แนวทางนี้เป็นเพียงแนวทางกว้าง ๆ ที่ยังคงลงลึกไปในรายละเอียดอีกในด้านขั้นตอนและวิธีการต่าง ๆ และความเป็นไปได้ในการที่จะลงทุนหรือในการดำเนินการ เพราะฉะนั้น ผู้ประกอบการจึงต้องศึกษาเพิ่มเติม เพื่อให้ได้แนวทางที่เหมาะสม